

Kristna
synskadades
förening

Syskonbandet

SYSKONBANDET

Nummer 3, juni 2022 | Årgång 114

GEMENSKAPSDAGAR PÅ HJÄLMARGÅRDEN

Från ordföranden

På den här platsen i tidningen har under många år Tina skrivit under rubriken "Från verksamhetsledaren". Men just den här gången är det jag, Lars-Ove, som skriver här, och som fortfarande är ordförande efter det nyligen genomförda årsmötet.

Syskonbandet förlägger ju årsmötet och gemenskapsdagar

på olika ställen i landet. Varje kursgård eller folkhögskola som vi besöker har sin egen särskilda historia. Den här gången var det Hjälmgården i Vingåker. Det här är en plats som många församlingar i mellansverige har intresse i. Hundratals ungdomar kommer till Hjälmgården på läger, och här finns konferensanläggning och camping. Läget vid sjön Hjälmaren är vackert och rogivande.

Ja, alla platser vi besöker har en historia bakåt i tid och i nutid. På nationaldagen deltog vi i inledningen av gårdens firande. Man talade en del om hur gården köptes in på 60-talet och vilka visioner som fanns då. Men framför allt fanns där en förväntan om att Gud skulle visa något särskilt just idag om Hjälmgården. Vad vill Gud göra här nu?

Vårt tema för dagarna på Hjälmgården var "Vägen framåt". Det handlade inte särskilt mycket om Syskonbandets över hundraåriga historia utan mer om inspiration, att gå vidare med enhet och kärlek som viktiga ledord. Kanske fattades det inte heller några nya stora beslut på årsmötet, om nu inte arbetet med att revidera stadgarna indirekt påverkar helheten.

Kvällen före själva årsmötes-

förhandlingarna talade vi om Syskonbandets olika arbetssätt. Någon lyfte fram att det inte är särskilt många som kommer till våra gemenskapsdagar, vi fick t ex ställa in dagarna i Bollnäs i december. Men de som var samlade på Hjälmgården den här kvällen uttryckte

mycket tydligt hur viktigt det är att mötas i den speciella gemenskap som just vår förening erbjuder. Både synskadade deltagare och våra seende ledsagare får smaka gemenskapen oavsett hur många som är samlade. Så varför lägga fokus på dem som inte kommer i stället för dem som är samlade just här. Det är alltid en risk, både i gudstjänster och andra sammankomster, att åhörarna får sig till livs klagan över dem som inte kommer. Samtidigt måste ansvariga ändå fundera över orsakerna till att besökare uteblir. Det kan handla om minskade behov men också om ekonomi och svårigheter att ta sig iväg till nya platser etc. Våra nya möjligheter att mötas på distans måste därmed utvecklas.

Våra gemenskapsdagar avslutades med en bönestund med bön för de olika platser vi kommer från, förbön för Syskonbandet och också personliga böneämnen. Det kanske inte är så många som ringer till Syskonbandets bönetelefon, men det är något som i all enkelhet kan få betyda mycket för flera.

Nu vill jag önska alla en fin och välsignad sommar.

Lars-Ove Arnesson

Parentation

Madeleine Linder var en god vän till mig och fin medmänniska för många som fått lära känna henne.

Text: Tesfaye Deriba

Trots att vi inte umgåtts så mycket sedan jag flyttade till Stockholm för ungefär tjugo år sedan ringde vi till varandra ibland, och pratade om allt möjligt. Hon var alltid alert på våra styrelsemöten och kom med goda idéer som var lätt att stödja.

Jag fick lära känna Madeleine först i mitten på 80-talet då vi båda var med i Unga synskadades styrelse i Väst-sverige. Hon hade ett mycket varmt intresse för internationellt bistånd där vi gav understöd till en ung synskadad student i Etiopien. Jag berättade för Madeleine om Syskonbandet under tiden vi umgicks i Unga Synskadade. Hon ville själv komma och pröva på så hon anmälde sig till en träff för unga vuxna.

Träffen vi hade ägde rum på Södra Vätterbygdens folkhögskola i Jönköping.

Medlemsnytt

Ny Stödjande Medlem:

Karin Liliequist, Uppsala

Till Fridens hem:

Britt Lundström, Malmö

Ing-Marie Hedén, Göteborg

Madeleine Linder, Göteborg

Vi var ett gäng dåvarande ungdomar. Det blev många träffar därefter och Madeleine fortsatte att delta i Syskonbandets program

och blev även styrelseledamot i föreningen under fem år fram till sin bortgång.

Som lärare på Kvinnofolkhögskolan i Göteborg hade Madeleine ett varmt hjärta för kvinnor från andra länder och hon hjälpte till med integration i det svenska samhället.

Som styrelseledamot i SRF Göteborg hade hon också ett stort hjärta för människor från andra länder och ville lyfta upp deras problem i samhället.

Vi tackar Gud för vad Madeleine Linder gjort för Syskonbandet och många andra synskadade kamrater. Jag tänker extra på hennes dotter Elin Forsgren med anhöriga och önskar guds välsignelse och omsorg.

Giftermål:

Vi gratulerar och lyckönskar Joachim Kählman som den 11 juni gifte sig med Daniela Velarde.

Innehåll

Från ordföranden	s 2	Dikt: Lägg allt i Herrens händer	s 8
Parentation	s 3	Vill du skriva en psalm?	s 9
Medlemsnytt	s 3	Utbilck: Nyheter från Tanzania	s 10
Referat från årsmötet	s 4	Syskon emellan	s 11
Sol, våfflor och viktiga samtal	s 6	Boktips	s 12
Skriv en dikt	s 8		

Referat från Syskonbandets årsmöte

Årsmöte i Kristna synskadades förening Syskonbandet den 4 juni 2022

En solig lördagsmorgon i början av juni samlades ett antal av Syskonbandets medlemmar för årsmöte. Mötet hölls på Hjälmgården i Vingåker där vi också njöt av vackra sommardagar med fin gemenskap.

I det här årsmötet fanns möjlighet för den som ville att delta digitalt. Totalt var det 5 deltagare som anslöt via Zoom. Calle Olofsson var ljudtekniker och såg till att de som var med på distans hörde oss och att vi hörde dem.

Samtliga deltagare ropades upp och röstlängden fastställdes till 23 röstberättigade medlemmar. Lars-Ove Arnesson valdes till mötesordförande och Erik Bondesson till sekreterare.

Vi hade fått ett antal hälsningar till årsmötet. Vi hälsade tillbaka med bibelordet Filippibrevet 4:19: "Så skall min Gud, efter sin rikedom på ett härligt sätt i Kristus Jesus ge er allt vad ni behöver."

Därefter följde parentation för de fyra medlemmar som lämnat jordelivet sedan förra årsmötet. Vi reste oss upp medan deras namn lästes upp. Britt-Marie Bergström tände ett ljus för var och en av dem. Flera i rummet var märkbart berörda när namnen på de som lämnat oss lästes upp. Vi hade också äran och glädjen att få hälsa åtta nya medlemmar välkomna.

Sedan var det dags att godkänna verksamhetsberättelsen för det gångna verksamhetsåret, här var det inga frågetecken. Vår revisor Gunnar Sjödélius gick igenom den ekonomiska berättelsen och inte heller den bjöd på några egentliga stötestenar.

Under punkten om verksamhetsplanen

blev det en del diskussioner. Det finns tankar om att representanter från föreningen i Kongo-Kinshasa ska besöka oss framöver eftersom vår resa till Kongo inte kunde genomföras. Nu framförde några deltagare i årsmötet att besöket borde skrivas in i verksamhetsplanen. Dock är detta lite svårt eftersom vi inte vet när deras resa kan bli av. Till slut godkändes verksamhetsplanen med ett tillägg rörande kongolesernas besök.

En fråga lyftes angående om Syskonbandet skulle kunna anordna en lärjungaskola i syfte att slussa medlemmar vidare till olika församlingar runtom i landet. Det kan vara svårt som synskadad att själv leta upp ett sammanhang och börja gå dit när man inte känner någon. Tanken var då att Syskonbandet skulle kunna vara med och bygga broar för att underlätta för den som vill hitta en hemförsamling. I stora drag ansåg årsmötet att det var ett bra förslag men att det inte behövde läggas till i verksamhetsplanen. En verksamhetsplan är ett skissartat dokument, det är inte så att allt föreningen gör måste skrivas in i den.

Sture Lyreskog gick igenom budgeten och vi pratade en stund om vår missionsbudget. KABB i Norge kommer eventuellt hoppa av missionssamarbetet för att istället driva ett eget missionsprojekt. Frågan kom upp om huruvida Syskonbandet då ska täcka även deras del av det totala ekonomiska bidraget. Styrelsen ansåg att vi borde kunna göra det utan problem. Det är dock inte helt klart hur det blir med KABB och deras medverkan.

Efter den här punkten fick vi sträcka på benen och ta en välförtjänt lunchpaus.

Med mat i magen och lite sol på näsan återupptog vi årsmötesförhandlingarna och grep oss an styrelsevalet. 44 kuvert

med valsedlar hade kommit in, varav ett ogiltigt. Resultatet av valet blev att Ann-Christine Folke, Sture Lyreskog och Pontus Nyman röstades in på två år. Eftersom Madeleine Linder så hastigt och tragiskt gått ifrån oss behövde ytterligare en plats i styrelsen fyllas. Tesfaye Deriba valdes därmed in på ett år. Suppleanter blev Michael Liliequist och Ulf Bengtsson.

Fyra motioner hade kommit in, en av dem gav upphov till en långdragen diskussion. Det gällde rätten att, som medlem, kunna få ta del av protokoll från styrelsemöten. Styrelsen avtog motionen eftersom det redan idag fungerar så att den som vill kan begära ut protokoll från specifika styrelsemöten. Dock är det upp till styrelsen att bedöma lämpligheten i att lämna ut vissa uppgifter. Protokoll som innehåller sådant som skulle kunna skada föreningen eller enskilda medlemmar ska hanteras varsamt och personuppgifter ska maskas före utlämning.

Gemensamt för de tre motioner som

bifölls var att de på olika sätt handlade om föreningens stadgar som behöver ses över och i vissa fall uppdateras. Styrelsen tillsatte en stadgegrupp som tar frågan vidare. I stadgegruppen ingår Lars-Ove Arnesson, Ulf Bengtsson och Jenny Näslund.

Medlemsavgiften fastställdes till 200 kr/år. Stadgegruppen arbetar vidare med villkoren. Ett förslag var att ha någon typ av familjerabatt men det var inget årsmötet fördjupade sig i.

Under övriga frågor pratade vi om att i framtiden anställa en själavårdare på 25% för den som har behov av samtal. Det var dock inget som föranledde någon längre diskussion eller några beslut.

Innan mötet avslutades tackades några personer lite extra med små, men personligt utvalda, gåvor från kansliets gömmor.

Därefter avslutades mötet och vi kunde känna oss nöjda med ett väl genomfört årsmöte.

Bakom restaurangen, med utsikt över Hjälmaren, står ett kors.

Gemenskapsdagar på Hjälmgården: Sol, våfflor och viktiga samtal

När Syskonbandet samlades för gemenskap och årsmöte lyste solen generöst över oss. Några modiga invigde badsäsongen medan andra nöjde sig med att njuta av sol och nygräddade våfflor vid kaffestugan.

Text: Isabelle Ulfsson

Foto: Madeleine Oskarsson, Tina Strömberg, Kerstin Olsson och Gunnar Sjödelius

Hjälmgården ligger, som namnet antyder, invid sjön Hjälmarens strand. Hit kommer människor i alla åldrar och konstellationer: skolklasser, konfirmandgrupper och församlingar. Hit kom också Syskonbandet för att umgås och prata, leka och skoja, stöta och blöta. Redan på torsdagskvällen var de första deltagarna på plats, därefter anslöt fler under helgen. På lördag morgon när jag kom fram var lägret redan i full gång. Under fredagen hade programmet bjudit på både bibelstudium och lagtävlingar. Några modiga hade också hunnit med ett dopp i böljan den blå. På Hjälmgården finns en vedeldad bastu, den blev en välbesökt attraktion för badsugna men frusna syskonbandare.

Bibelstudiet på fredag förmiddag var en omtyckt programpunkt. Christine Viklund från Pingst Omsorg delade med sig av tankar utifrån temat för dagarna som var "vägen framåt". Hon berättade bland annat att ett av hennes syskonbarn har en synnedsättning. Michael Liliequist tycker att det märktes att Christine därmed har en personlig relation till vårt perspektiv.

– Det var ett väldigt fint bibelstudium, Christine var engagerad och jordnära. Jag tycker det var en av höjdpunkterna under dagarna, säger han.

På lördagskvällen, efter årsmöte och en god middag, var det dags för den årliga

gemenskapskvällen med öppen scen. Att få ihop ett program för kvällen var inga problem, de flesta ville medverka på ett eller annat sätt och när vi rundade av med kvällsfika hade i princip alla varit uppe på scenen åtminstone en gång. Erik Bondesson bjöd på en favorit i repris: på obetalbar västgötska sjöng han en sång om allas vår färdtjänst och dess brister. Sjöng gjorde även Therese Petersson som berörde hela rummet med en fin version av "Amazing Grace". Det blev även frågesport, roliga historier och dans. På Andreas Cederloos initiativ passade vi också på att hurra för Tina som fyllt år. På det hela taget var det en riktigt fin kväll där alla som ville fick bidra.

På söndagen, efter gudstjänstfirandet, gav programmet gott om utrymme att umgås och njuta av sommarvädret.

Några tog en skogspromenad, andra tog sig till kaffestugan för att titta närmare på utbudet av godsaker. Kaffestugan är faktiskt värd ett eget omnämnande.

Personalen var trevlig och professionell och vi deltagare med synnedsättning fick ett oerhört fint bemötande. Här serverades bland mycket annat nygräddade våfflor med hjortronsylt. På den skuggiga gräsmattan utanför stod små fikabord där vi spontant samlades för eftermiddagsfika.

– Det här är äkta hjortronsylt, inget fusk, konstaterade Maria Selberg när hennes våffla med sylt och glass serverades.

Runt just det här fikabordet pratade vi

om tro, om Gud och om jorden som vi bor på. Humor och glass fick blandas med allvar och livsfrågor. Det visade sig vara en lyckad blandning. Senare på kvällen fortsatte Sofia Thoresdotter blanda humor och allvar när hon spelade sin självbiografiska föreställning Barnatro. Denna sista kväll hade många lite svårt att slita sig från gemenskapen och gå och lägga sig. Vi var flera som satt uppe länge, drack te och fortsatte prata om de tankar som väckts under föreställningen.

Eva tillsammans med Nadja, 3 år, i rutschkanan

I det vackra sommarvädret fanns tid till både våfflor och viktiga samtal.

Sommarens skrivutmaning: Skriv en dikt

I några år har vi kört Syskonbandets sommarnovell. I år är det dags för en ny skrivutmaning, nämligen att skriva en dikt. Temat är, precis som på Syskonbandets årsmötesdagar, vägen framåt.

Din dikt får vara kort eller lång, skriven på rim eller prosa. Kanske får vi rent av in en limerick. Det är kort sagt väldigt fria tyglar.

Skicka din dikt till kansliet senast den 8 augusti. Några av de inkomna dikterna kommer publiceras i tidningen.

Lycka till med skrivandet!

Lägga allt i Herrens händer

1. Denna morgon vill jag lova
Gud för gåvan, som han skänkt.
Att i trygghet jag fått sova
i den frid han kring mig sänkt.
Kunnat vila, somna in,
lämna oron, strävan min.
Lägga allt i Herrens händer,
som den goda sömnen sänder.

2. Trött och slut jag ner mig lade
efter möda och besvär,
som den gångna dagen hade
lagt på mig, men nu jag är
efter sömnen mer ej matt.
Nya krafter Gud i natt
låt tit under sömnen strömma,
hjälp mig att bekymren glömma.

3. Nu med nya krafter träder

jag emot den nya dag
och mig över sömnen gläder,
den har gjort mig, som var svag,
frisk och munter, stark och glad,
som ett Herrens hälsobad.
Och har kunnat mig förvandla
att i dag med glädje vandra.

4. Låt mig nu i dag få vandra
helt i kraften, som du ger.
Bli välsignelse för andra,
fyll min dag med kraft allt mer.
Och när dagens nåd är slut
och jag trött vill vila ut,
låt min trötta kropp få domna,
trygg i Dig och vila, somna.

Sture Fjällström

Vill du skriva en psalm?

”Den svenska psalmboken”, som togs i bruk 1986, är nu föremål för revidering. Språket ska ses över, vissa psalmer kan komma att bytas ut och andra tillkomma. En del i det omfattande arbetet är att samla in förslag på nya psalmer. Kanske är det du som, liksom Kung David, greppar harpan och skapar en psalm som får kyrktaken att lyfta.

Text: Isabelle Ulfsson

Sedan slutet av förra året är Svenska Kyrkans digitala brevlåda öppen, ivrigt väntande på nya psalmförslag. Hela 2022 kommer det finnas möjlighet att skicka in en egenskriven psalm eller lämna förslag på en redan existerande sång som du skulle vilja se i psalmboken. Det går även att skriva ny text till en befintlig melodi och vice versa.

Genom historien har Svenska kyrkan haft fyra officiella psalmböcker. Den första togs i bruk 1695, därefter följde upplagorna 1819, 1937 och 1986. Att omarbete psalmboken är ett omfattande projekt som beräknas ta några år innan det är helt klart. Det var det svenska Kyrkomötet 2016 samt 2018 som beslöt att en genomgång med tillhörande revision skulle inledas. Henrik Tobin, ordförande i arbetsgruppen ”Psalmboken – revision”, berättar lite om bakgrunden till beslutet:

– Det kommer hela tiden nya psalmer och sånger. Med de digitala verktyg som finns idag går det att producera både text och musik på ett betydligt enklare sätt.

Förr i tiden fick man ju sitta och plita med papper och penna. Henrik säger också att det finns ett globalt utbyte av musik för kyrkor och samfund som inte varit möjligt

på samma sätt tidigare.

Tyvärr kommer det inte vara möjligt att skicka in en ljudfil, det är noter i filformatet PDF eller JPEG som gäller.

– Hittills har det kommit in ungefär 2300 verk. Att lyssna igenom inspelningar med varierande ljudkvalitet skulle bli alldeles för tidsödande, säger Henrik.

För att en sång ska fungera som psalm behöver den överensstämma med Svenska kyrkans tro och lära. Det är också viktigt att tänka på att psalmen ska kunna sjungas av många människor i ett gudstjänstsammanhang. I Svenska kyrkan finns behov av psalmer för olika delar av det kyrkliga livet. Inom vissa områden är behovet av nytt material större.

– Det behövs fler psalmer som passar vid det som kallas kyrkliga handlingar: dop, vigsel och begravning till exempel, säger Henrik. Han berättar att det redan finns gott om psalmer som knyter an till kyrkoåret, treenigheten och kristna högtider såsom fasta och påsk.

– Däremot finns väldigt få psalmer som handlar om pingsten, säger Henrik. Han förklarar att behovet på det här sättet kommer styra en del över urvalet.

1986 då psalmboken reviderades senast var situationen lite annorlunda. Svenska kyrkan var fortfarande en statlig institution och både präster och kyrkomusiker var statligt anställda. Psalmboken blev då föremål för en SOU (Statens offentliga utredningar). SOU är offentliga handlingar vilket i det här fallet innebar att vem som helst kunde ta del av utredningen och göra en psalmbok. Nu när kyrkan är skild från staten sedan många år tillbaka är exempelvis frågan om upphovsrätt betydligt krångligare.

Nyheter från Tanzania

Nu börjar livet återgå till det normala efter pandemin, så även i Tanzania. För medlemmarna i vår systerförening TCAB är det dock fortfarande svårt att få vardagen att gå ihop. Fördomar och diskriminering begränsar möjligheterna till utbildning och arbete. Vi tog kontakt med verksamhetsledare Mariam Mathias för att få veta lite mer. Tanken var att göra intervjun över WhatsApp men uppkopplingen svek oss så Mariam besvarade mina frågor via mejl istället.

Text: Isabelle Ulfsdotter

Mariam Mathias är engelsklärare. Hon bor och arbetar i Tabora, västra Tanzania. Sedan 2009 har hon även arbetat med TCAB (Tanzania Christian Association of the Blind) som Syskonbandet stöttar ekonomiskt.

Mariam berättar att föreningen nu har kunnat återuppta sin verksamhet efter pandemin. En gång i månaden har de träffar där alla medlemmar är välkomna att delta. Förutom att sprida bibelns ord lägger TCAB stort fokus på socialt arbete eftersom ett viktigt syfte med föreningen är att förbättra livsvillkoren för personer med synnedsättning. Det finns fortfarande stora problem med diskriminering och stigmatisering och det händer att synskadade barn göms undan av sina familjer och förvägras möjligheten att gå i skolan.

Mariam, som själv är blind, berättar hur

diskrimineringen i vardagen kan se ut. Vid ett tillfälle helt nyligen var ett av hennes barn sjukt och behövde vård. Hon tog sitt barn till en läkare men istället för att undersöka och behandla barnet började doktorn ifrågasätta Mariam som förälder.

– Han frågade varför jag hade valt att skaffa barn trots att jag är blind. Han sa att jag inte hade någon rätt att vara förälder och att jag bara ställde till

problem för mig själv. Mariam berättar att den här attityden syns på flera håll i det tanzanianska samhället.

TCAB jobbar på olika sätt för att öka kunskapen i samhället och stärka synskadade personers inflytande över sina egna liv.

– Problemen med diskriminering är allas vårt ansvar, skriver Mariam. Hon berättar att TCAB brukar hålla seminarier och bibelstudier dit allmänheten bjuds in. Då passar de även på att utbilda besökarna om vad det innebär att ha en synnedsättning.

– Ibland blir vi inbjudna att predika i någon kyrka, det har också hänt att radiostationer bett oss komma och berätta om vårt arbete, skriver hon.

I Tanzania är möjligheterna att studera begränsade för den som inte ser. Det är svårt att få tillgång till litteratur, punktskriftsmaskiner och punktpapper.

Många av medlemmarna i TCAB försörjer sig på försäljning. De flesta säljer jordbruksprodukter såsom majs, jordnötter och honung. Mariam berättar att det är en mycket småskalig verksamhet eftersom medlemmarna saknar både kapital och utbildning.

– På TCAB försöker vi ta vara på medlemmarnas intressen och initiativ. Vi utbildar dem i att använda datorer och smarta telefoner. På det sättet kan de få tillgång till information och kunskap om

entreprenörskap.

Mariam skriver att behovet av hjälpmedel, datorer och mobiltelefoner är stort. De flesta har inte råd att köpa sig något sådant, därför är begagnad teknisk utrustning mycket välkommen, förutsatt att sakerna fungerar.

Internetuppkoppling spelar en mer och mer central roll för hela vår värld. Frågan om människors rätt att få lära sig använda tekniken är ytterst en fråga om demokrati.

Syskon emellan

Hjärdis Lindström vill tipsa om en tidskrift som hon tycker är till stor hjälp i hennes dagliga andaktsliv.

Nu finns "Rätt kurs" att få i Word-format som en bifogad fil så även vi kan läsa den. Den går inte att beställa i punktskrift eller storstil, utan det är endast som en textfil i Word den finns tillgänglig för oss.

Så här står det på hemsidan rattkurs.se:

Tidskriften "Rätt kurs" utkommer med fyra nummer per år.

Helårsprenumeration kostar 300 kr

Det är en liten tidskrift som innehåller den dagliga andakten och består av bibeltext, en personlig betraktelse, bön och förbön.

Betraktelserna är vardagsnära och innerliga, små vittnesbörd som återspeglar Guds nåd och omtanke.

Den dagliga betraktelsen delas av människor runt hela jorden. Rätt kurs (den globala utgivningen – The Upper Room) ges ut på drygt 30 språk och i närmare 100

länder.

Med "Rätt kurs" i din dagliga andaktsstund är du inbegripen och buren av syskon runt hela världen. Avstånden krymper och Gud är nära.

En tredjedel av den svenska upplagan går till fångvårdsanstalter och andra sociala institutioner. Som prenumerant är du med och ger ditt stöd till denna mission.

Hoppas på att intresse finns så vi kan få behålla den.

Blir du sugen och vill prova en prenumerationsavdelningen? Kontakta då Redaktion och prenumerationsavdelningen på 070-860 87 80 eller E-post: info@rattkurs.se

Boktips

Bibliotekarien tipsar

Återigen har vi fått in boktips från bibliotekarien på Tierps bibliotek, via Sture Lyreskog. Håll utkik efter rubriken "Bibliotekarien tipsar" även i kommande nummer av tidningen.

När larmet tystnar hörs tonen av Sofia Camnerin

Från Legimus om boken:

Sofia Camnerin, pastor och biträdande kyrkoleddare i Equmeniakyrkan och förälder till ett barn med dubbla neuropsykiatriska diagnoser, drabbas av utmattningssjukdom och blir sjukskriven. Hon reflekterar över olika teologiska frågor som väcks under livets mörka dagar. Vad händer med gudstron i en livskris? Hur kan vi hitta mening och försoning med livet som det är mitt i klimatkris och psykisk ohälsa? Finns det en kraft i lidandet?

Vägen valde dig av Karl Gustav Hammar

Från Legimus om boken:

Den 18 september 2011 är det 50 år sedan Förenta Nationernas generalsekreterare Dag Hammarskjöld omkom i en flygkrasch

i Kongo. Efter hans död hittades den dagbok, Vägmärken, där han ger uttryck för en religiös dimension av ett liv mitt i världspolitiken. Inför invigningen av Dag Hammarskjöldleden mellan Abisko och Nikkaloukta 2004 publicerade K G Hammar sju meditationer över Vägmärken. En kort biografi över Dag Hammarskjöld ingår också.

SYSKONBANDET

- medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46 5tr, 116 65 Stockholm

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95 E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Lars-Ove Arnesson

Redaktör: Isabelle Ulfsdotter

Grafisk formgivning: Joachim Kåhlman

Plusgiro: 3 64 49-7

Swish: 123 148 8220